

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-4180/2024-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja Željka Žuteliije iz Zagreba, Bednjanska 8, OIB 17609572305, kojeg zastupa odvjetnica Ljiljana Maravić-Pirš iz Zagreba, protiv tuženika Addiko bank d.d. iz Zagreba Slavonska avenija 6, OIB 14036333877, kojeg zastupa odvjetnik Domagoj Petrinović iz Zagreba, poradi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 14. travnja 2026. godine, u nazočnosti tužiteljeva i zamjenika tuženikova opunomoćenika, dana 29. svibnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Prihvaća se podredni zahtjev tužitelja Željka Žuteliije, koji glasi:

"I Utvrđuju se ništetnima odredbe o jednostranoj promjeni kamatne stope sadržane u čl. 3., i 6. Ugovora o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 17.10.2006.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OU-2417/06, dana 18.10.2006.g., kao i odredba članka 3. kojom se mijenja članak 3. Osnovnog ugovora Aneksa br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 24.09.2008.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OV-18355/2008, dana 26.09.2008.g., između tuženika tada tvrtke Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., koja je dana 11.07.2016.g. promijenila tvrtku u Addiko Bank d.d. kao davatelja kredita i tužitelja Željka Žuteliije, kao korisnika kredita, a koje glase: „...Banka je ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stipe sukladno Odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., ili drugog akta Banke. ...Korisnik kredita svojim potpisom izjavljuje da je suglasan i da bez prigovora prihvaća pismenu obavijest Banke o visini kamatne stope, visini anuiteta, te novi otplatni plan u skladu s promijenjenom kamatnom stopom-pa stoga navedene odredbe ugovora, kao ni

sve daljnje odluke banke – tuženika o promjeni kamatne stope donesene tijekom trajanja kredita ne proizvode nikakav pravni učinak između ugovornih strana....“

II Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. platiti tužitelju Željku Žuteliji 2.433,14 EUR, s zateznim kamatama koje teku kako slijedi:

- na iznos od 32,56 EUR od 12.10.2007.g. do isplate
- na iznos od 32,87 EUR od 10.11.2007.g. do isplate
- na iznos od 32,87 EUR od 11.12.2007.g. do isplate
- na iznos od 33,58 EUR od 12.01.2008.g. do isplate
- na iznos od 33,71 EUR od 09.02.2008.g. do isplate
- na iznos od 34,39 EUR od 11.03.2008.g. do isplate
- na iznos od 101,27 EUR od 10.04.2008.g. do isplate
- na iznos od 99,97 EUR od 01.05.2008.g. do isplate
- na iznos od 98,98 EUR od 03.06.2008.g. do isplate
- na iznos od 100,21 EUR od 01.07.2008.g. do isplate
- na iznos od 70,82 EUR od 01.08.2008.g. do isplate
- na iznos od 22,74 EUR od 01.09.2008.g. do isplate
- na iznos od 26,28 EUR od 02.10.2008.g. do isplate
- na iznos od 28,34 EUR od 01.11.2008.g. do isplate
- na iznos od 27,27 EUR od 03.12.2008.g. do isplate
- na iznos od 34,88 EUR od 01.01.2009.g. do isplate
- na iznos od 35,22 EUR od 03.02.2009.g. do isplate
- na iznos od 35,37 EUR od 03.03.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,95 EUR od 01.04.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,95 EUR od 01.05.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,38 EUR od 02.06.2009.g. do isplate
- na iznos od 33,91 EUR od 01.07.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,04 EUR od 01.08.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,29 EUR od 01.09.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,26 EUR od 01.10.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,01 EUR od 03.11.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,49 EUR od 01.12.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,87 EUR od 01.01.2010.g. do isplate
- na iznos od 35,41 EUR od 02.02.2010.g. do isplate
- na iznos od 35,29 EUR od 02.03.2010.g. do isplate
- na iznos od 36,02 EUR od 01.04.2010.g. do isplate
- na iznos od 35,88 EUR od 01.05.2010.g. do isplate
- na iznos od 36,27 EUR od 02.06.2010.g. do isplate
- na iznos od 38,51 EUR od 01.07.2010.g. do isplate
- na iznos od 38,02 EUR od 03.08.2010.g. do isplate
- na iznos od 39,50 EUR od 01.09.2010. g. do isplate
- na iznos od 38,99 EUR od 01.10.2010.g. do isplate
- na iznos od 38,17 EUR od 03.11.2010.g. do isplate
- na iznos od 39,91 EUR od 01.12.2010.g. do isplate
- na iznos od 39,79 EUR od 01.01.2011.g. do isplate
- na iznos od 38,31 EUR od 01.02.2011.g. do isplate
- na iznos od 38,88 EUR od 01.03.2011.g. do isplate
- na iznos od 38,22 EUR od 01.04.2011.g. do isplate
- na iznos od 38,34 EUR od 01.05.2011.g. do isplate

- na iznos od 41,13 EUR od 01.06.2011.g. do isplate
- na iznos od 41,41 EUR od 01.07.2011.g. do isplate
- na iznos od 43,74 EUR od 02.08.2011.g. do isplate
- na iznos od 42,54 EUR od 01.09.2011.g. do isplate
- na iznos od 433,24 EUR od 14.09.2011.g. do isplate, sve po stopi određenoj čl.1. Uredbe o visini stope zateznih kamata do 31. prosinca 2007. godine, od 1. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III Utvrđuju se ništetnom odredba čl. 2. Ugovora o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 17.10.2006.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OU-2417/06, dana 18.10.2006.g., kao i odredba članka 3. kojom se mijenja odredba članka 4. Osnovnog ugovora Aneksa br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 24.09.2008.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OV-18355/2008, dana 26.09.2008.g., između tuženika tada tvrtke Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., koja je dana 11.07.2016.g. promijenila tvrtku u Addiko Bank d.d. kao davatelja kredita i tužitelja Željka Žutelije, kao korisnika kredita, a kojima se glavnica kredita veže za promjenu ugovorene valute švicarskog franka te se nalaže tuženiku Addiko Bank d.d. platiti tužitelju Željku Žuteliji 6.897,54 EUR, s zateznim kamatama koje teku, kako slijedi:

- na iznos od 35,49 EUR od 01.11.2008.g.do isplate
- na iznos od 6,07 EUR od 03.12.2008.g.do isplate
- na iznos od 46,08 EUR od 01.01.2009.g.do isplate
- na iznos od 53,72 EUR od 03.02.2009.g.do isplate
- na iznos od 57,17 EUR od 03.03.2009.g.do isplate
- na iznos od 47,66 EUR od 01.04.2009.g.do isplate
- na iznos od 49,48 EUR od 01.05.2009.g.do isplate
- na iznos od 34,93 EUR od 02.06.2009.g.do isplate
- na iznos od 24,22 EUR od 01.07.2009.g.do isplate
- na iznos od 27,07 EUR od 01.08.2009.g.do isplate

- na iznos od 32,71 EUR od 01.09.2009.g.do isplate
- na iznos od 32,22 EUR od 01.10.2009.g.do isplate
- na iznos od 26,52 EUR od 03.11.2009.g.do isplate
- na iznos od 37,22 EUR od 01.12.2009.g.do isplate
- na iznos od 45,81 EUR od 01.01.2010.g.do isplate
- na iznos od 58,03 EUR od 02.02.2010.g.do isplate
- na iznos od 55,23 EUR od 02.03.2010.g.do isplate
- na iznos od 71,81 EUR od 01.04.2010.g.do isplate
- na iznos od 68,66 EUR od 01.05.2010.g.do isplate
- na iznos od 77,31 EUR od 02.06.2010.g.do isplate
- na iznos od 127,84 EUR od 01.07.2010.g.do isplate
- na iznos od 116,92 EUR od 03.08.2010.g.do isplate
- na iznos od 150,28 EUR od 01.09.2010.g.do isplate
- na iznos od 138,76 EUR od 01.10.2010.g.do isplate
- na iznos od 120,21 EUR od 03.11.2010.gdo isplate
- na iznos od 159,34 EUR od 01.12.2011.g.do isplate
- na iznos od 209,11 EUR od 01.01.2011.g.do isplate
- na iznos od 173,86 EUR od 01.02.2011.g.do isplate
- na iznos od 187,42 EUR od 01.03.2011.g.do isplate
- na iznos od 171,69 EUR od 01.04.2011.g.do isplate
- na iznos od 174,55 EUR od 01.05.2011.g.do isplate
- na iznos od 241,16 EUR od 01.06.2011.g.do isplate
- na iznos od 247,64 EUR od 01.07.2011.g. do isplate
- na iznos od 303,29 EUR od 02.08.2011.g.do isplate
- na iznos od 274,71 EUR od 01.09.2011.g.do isplate
- na iznos od 3.213,35 EUR od 14.09.2011.g.do isplate, do 31. srpnja 2015. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. naknaditi tužitelju Željku Žuteliji trošak parničnog postupka od 23.047,76 eura s zateznim kamatama od 29. svibnja 2026. gdoien do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne

stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana."

r i j e š i o j e:

I Odbacuje se tužba u dijelu tužbenog zahtjeva koji glasi:

"I Utvrđuje se da su Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 17.10.2006.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OU-2417/06, dana 18.10.2006.g., i Aneks br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 24.09.2008.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OV-18355/2008, dana 26.09.2008.g., između tuženika tada tvrtke Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., koja je dana 11.07.2016.g. promijenila tvrtku u Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kao davatelja kredita i tužitelja Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, kao korisnika kredita, ništetni te da nemaju pravnog učinka.

II Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877, da isplati tužitelju Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, na ime vraćanja onoga što je temeljem ništetnog ugovora primio, iznos od 264.967,41 EUR1 / 1.996.396,95 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 18.11.2020.g. pa do konačne isplate, i to od dana 18.11.2020.g. pa do dana 31.12.2022.g. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a od 01.01.2023.g. pa do 29.12.2023.g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023.g. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 11. lipnja 2019. godine tvrdi da je s tuženikovim prednikom Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. koja je 11. srpnja 2016. promijenila tvrtku u Addiko bank d.d. dne 17. listopada 2016. sklopio ugovor o kreditu broj 016-2427-2006 sa sporazumom o osiguranju novčana tražbine koje je solemnizirao javni bilježnik Ilinka Lisonek iz Zagreba broj OU-2417/06 dne 18. listopada 2006. godine za 288.600,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF te banke koji vrijedi na dan korištenja kredita s rokom otplate od 15 godina uz valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu od 4,30% dekluzivno godišnje koja se obračunava mjesečno od dana stavljanja kredita u otplatu i uključene anuitete te se kredit otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima od 2.178,39 CHF u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja po srednjem tečaju te banke, da bi 24. rujna 2008. zaključili i dodatak I tom ugovoru o kreditu koji je opet solemnizirao isti javni bilježnik broj OV-18355/08 dne 26. rujna 2008. te je skraćen rok otplate kredita čl.2. , a čl.3. je promijenjen čl. 3. i 4. ugovora tako da se na preostali iznos kredita do 54.638,05 CHF u kunskoj protuvrijednosti obračunavaju kamate od 5,50% dekluzivno godišnje a preostali iznos kredita otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 1.247,50 CHF obračunatih po srednjem tečaju za tu valutu na dan ugovora. Nadalje tužitelj smatra da je cijeli ugovor o kreditu ništetan pozivom na odredbu čl.296.st.1., čl.3, 4, 6. i čl.8. Zakona o obveznim odnosima, presudu suda Europske unije broj C-26/13 navodeći da je cijena bitan element ugovora o kreditu te mora biti određena ili određiva, nadalje se poziva na presudu Vrhovnog suda poslovni broj Rev-907/02 i Rev-111/96. Zatim tužitelj smatra da je nezakonito ugovorena promjenjiva kamatna stopa koja se cijelo vrijeme otplate kredita povećavala te se poziva na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13 i Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-249/14 kojim je utvrđena ništetnost takvih ugovornih odredaba u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača što je suprotno čl.118.Zakona o zaštiti potrošača i čl.296. Zakona o obveznim odnosima. Potom smatra da je nepoštena i valutna klauzula u CHF-u opet pozivom na istu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-6632/17 jer tužitelj nije informiran o svim rizicima ove valute te zahtijeva kao u podnesku od 15. siječnja 2026. godine . tj.:

" I./ Utvrđuje se da su Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 17.10.2006.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OU-2417/06, dana 18.10.2006.g., i Aneks br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 24.09.2008.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OV-18355/2008, dana 26.09.2008.g., između tuženika tada tvrtke Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., koja je dana 11.07.2016.g. promijenila tvrtku u Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kao davatelja kredita i tužitelja Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, kao korisnika kredita, ništetni te da nemaju pravnog učinka.

II./Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, da isplati tužitelju Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, na ime vraćanja onoga što je temeljem ništetnog ugovora primio, iznos od 264.967,41 EUR1 / 1.996.396,95 kuna, zajedno sa zakonskim zateznom

kamatama koje teku od dana 18.11.2020.g. pa do konačne isplate, i to od dana 18.11.2020.g. pa do dana 31.12.2022.g. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a od 01.01.2023.g. pa do 29.12.2023.g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023.g. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III./Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, da tužitelju Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, naknadi trošak ovog parničnog postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koje teku od dana donošenja presude I. stupnja pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana.

Tužitelj moli i predlaže, tek ukoliko, za slučaj da Naslovni sud, unatoč zauzetim pravnim shvaćanjima Suda Europske unije, kao najvišeg suda u pravnom sustavu Europske unije, koji je nedvojbeno zauzeo stajalište kako odredba ugovora koje se odnosi na tečajni rizik jest bitan sastojak ugovora te kako proglašenje ove odredbe ništetnom povlači za sobom ništetnost ugovora kao cjeline, uzimajući u obzir da je iznimno važno da je konkretnom predmetu, u interesu tužitelja kao potrošača, proglašenje ništetnim cijelog ugovora, ne usvoji prvotnopostavljeni tužbeni zahtjev tužitelja, već utvrdi djelomičnu ništetnost spornih ugovora, podredno zahtijeva:

I./ Utvrđuju se ništetnima odredbe o jednostranoj promjeni kamatne stope sadržane u čl. 3., i 6. Ugovora o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 17.10.2006.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OU-2417/06, dana 18.10.2006.g., kao i odredba članka 3. kojom se mijenja članak 3. Osnovnog ugovora Aneksa br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 24.09.2008.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OV-18355/2008, dana 26.09.2008.g., između tuženika tada tvrtke Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., koja je dana 11.07.2016.g. promijenila tvrtku u Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kao davatelja kredita i tužitelja Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, kao

korisnika kredita, a koje glase: „...Banka je ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stipe sukladno Odluci o kamatnim stopama Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., ili drugog akta Banke. ...Korisnik kredita svojim potpisom izjavljuje da je suglasan i da bez prigovora prihvaća pismenu obavijest Banke o visini kamatne stope, visini anuiteta, te novi otplatni plan u skladu s promijenjenom kamatnom stopom-pa stoga navedene odredbe ugovora, kao ni sve daljnje odluke banke – tuženika o promjeni kamatne stope donesene tijekom trajanja kredita ne proizvode nikakav pravni učinak između ugovornih strana....“

II./ Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, na ime stjecanja bez osnove, tužitelju Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, u roku od 15 dana, isplatiti iznos od 2.433,14 EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 12.10.2007.g., pa do konačne isplate, i to od 12.10.2007.g. pa do 31.12.2007.g. po stopi određenoj odredbom čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008.g. pa do 31.07.2015.g. po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do 31.12.2022.g. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a od 01.01.2023.g. pa do 29.12.2023.g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023.g. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kako slijedi:

- na iznos od 32,56 EUR od 12.10.2007.g. do isplate
- na iznos od 32,87 EUR od 10.11.2007.g. do isplate
- na iznos od 32,87 EUR od 11.12.2007.g. do isplate
- na iznos od 33,58 EUR od 12.01.2008.g. do isplate
- na iznos od 33,71 EUR od 09.02.2008.g. do isplate
- na iznos od 34,39 EUR od 11.03.2008.g. do isplate
- na iznos od 101,27 EUR od 10.04.2008.g. do isplate
- na iznos od 99,97 EUR od 01.05.2008.g. do isplate
- na iznos od 98,98 EUR od 03.06.2008.g. do isplate
- na iznos od 100,21 EUR od 01.07.2008.g. do isplate
- na iznos od 70,82 EUR od 01.08.2008.g. do isplate
- na iznos od 22,74 EUR od 01.09.2008.g. do isplate
- na iznos od 26,28 EUR od 02.10.2008.g. do isplate
- na iznos od 28,34 EUR od 01.11.2008.g. do isplate
- na iznos od 27,27 EUR od 03.12.2008.g. do isplate
- na iznos od 34,88 EUR od 01.01.2009.g. do isplate

- na iznos od 35,22 EUR od 03.02.2009.g. do isplate
- na iznos od 35,37 EUR od 03.03.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,95 EUR od 01.04.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,95 EUR od 01.05.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,38 EUR od 02.06.2009.g. do isplate
- na iznos od 33,91 EUR od 01.07.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,04 EUR od 01.08.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,29 EUR od 01.09.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,26 EUR od 01.10.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,01 EUR od 03.11.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,49 EUR od 01.12.2009.g. do isplate
- na iznos od 34,87 EUR od 01.01.2010.g. do isplate
- na iznos od 35,41 EUR od 02.02.2010.g. do isplate
- na iznos od 35,29 EUR od 02.03.2010.g. do isplate
- na iznos od 36,02 EUR od 01.04.2010.g. do isplate
- na iznos od 35,88 EUR od 01.05.2010.g. do isplate
- na iznos od 36,27 EUR od 02.06.2010.g. do isplate
- na iznos od 38,51 EUR od 01.07.2010.g. do isplate
- na iznos od 38,02 EUR od 03.08.2010.g. do isplate
- na iznos od 39,50 EUR od 01.09.2010. g. do isplate
- na iznos od 38,99 EUR od 01.10.2010.g. do isplate
- na iznos od 38,17 EUR od 03.11.2010.g. do isplate
- na iznos od 39,91 EUR od 01.12.2010.g. do isplate
- na iznos od 39,79 EUR od 01.01.2011.g.do isplate
- na iznos od 38,31 EUR od 01.02.2011.g. do isplate
- na iznos od 38,88 EUR od 01.03.2011.g. do isplate
- na iznos od 38,22 EUR od 01.04.2011.g. do isplate
- na iznos od 38,34 EUR od 01.05.2011.g. do isplate
- na iznos od 41,13 EUR od 01.06.2011.g. do isplate
- na iznos od 41,41 EUR od 01.07.2011.g. do isplate
- na iznos od 43,74 EUR od 02.08.2011.g. do isplate
- na iznos od 42,54 EUR od 01.09.2011.g. do isplate
- na iznos od 433,24 EUR od 14.09.2011.g. do isplate

III./ Utvrđuju se ništetnom odredba čl. 2. Ugovora o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 17.10.2006.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OU-2417/06, dana 18.10.2006.g., kao i odredba članka 3. kojom se mijenja odredba članka 4. Osnovnog ugovora Aneksa br. 1 uz Ugovor o kreditu broj: 016-2427/2006 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, koji je sklopljen u Zagrebu, dana 24.09.2008.g., solemniziran po javnom bilježniku Ilinka Lisonek iz Zagreba, Trg hrvatskih velikana 4, posl.br. OV-18355/2008, dana 26.09.2008.g., između tuženika tada tvrtke Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., koja je dana 11.07.2016.g. promijenila tvrtku u Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877, kao davatelja kredita i tužitelja Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, kao korisnika kredita, a kojima se glavnica kredita veže za promjenu ugovorene valute švicarskog franka te se nalaže tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877, na ime stjecanja bez osnove, tužitelju Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, u roku od 15 dana, isplatiti iznos od 6.897,54

EUR, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 01.11.2008.g., pa do konačne isplate, i to od 01.11.2008.g. pa do 31.07.2015.g., po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 01.08.2015.g. pa do 31.12.2022.g. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka prema čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a, a od 01.01.2023.g. pa do 29.12.2023.g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30.12.2023.g. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kako slijedi:

- na iznos od 35,49 EUR od 01.11.2008.g.do isplate
- na iznos od 6,07 EUR od 03.12.2008.g.do isplate
- na iznos od 46,08 EUR od 01.01.2009.g.do isplate
- na iznos od 53,72 EUR od 03.02.2009.g.do isplate
- na iznos od 57,17 EUR od 03.03.2009.g.do isplate
- na iznos od 47,66 EUR od 01.04.2009.g.do isplate
- na iznos od 49,48 EUR od 01.05.2009.g.do isplate
- na iznos od 34,93 EUR od 02.06.2009.g.do isplate
- na iznos od 24,22 EUR od 01.07.2009.g.do isplate
- na iznos od 27,07 EUR od 01.08.2009.g.do isplate
- na iznos od 32,71 EUR od 01.09.2009.g.do isplate
- na iznos od 32,22 EUR od 01.10.2009.g.do isplate
- na iznos od 26,52 EUR od 03.11.2009.g.do isplate
- na iznos od 37,22 EUR od 01.12.2009.g.do isplate
- na iznos od 45,81 EUR od 01.01.2010.g.do isplate
- na iznos od 58,03 EUR od 02.02.2010.g.do isplate
- na iznos od 55,23 EUR od 02.03.2010.g.do isplate
- na iznos od 71,81 EUR od 01.04.2010.g.do isplate
- na iznos od 68,66 EUR od 01.05.2010.g.do isplate
- na iznos od 77,31 EUR od 02.06.2010.g.do isplate
- na iznos od 127,84 EUR od 01.07.2010.g.do isplate
- na iznos od 116,92 EUR od 03.08.2010.g.do isplate
- na iznos od 150,28 EUR od 01.09.2010.g.do isplate
- na iznos od 138,76 EUR od 01.10.2010.g.do isplate
- na iznos od 120,21 EUR od 03.11.2010.g.do isplate
- na iznos od 159,34 EUR od 01.12.2011.g.do isplate
- na iznos od 209,11 EUR od 01.01.2011.g.do isplate
- na iznos od 173,86 EUR od 01.02.2011.g.do isplate

- na iznos od 187,42 EUR od 01.03.2011.g.do isplate
- na iznos od 171,69 EUR od 01.04.2011.g.do isplate
- na iznos od 174,55 EUR od 01.05.2011.g.do isplate
- na iznos od 241,16 EUR od 01.06.2011.g.do isplate
- na iznos od 247,64 EUR od 01.07.2011.g. do isplate
- na iznos od 303,29 EUR od 02.08.2011.g.do isplate
- na iznos od 274,71 EUR od 01.09.2011.g.do isplate
- na iznos od 3.213,35 EUR od 14.09.2011.g.do isplate.

IV./ Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, da tužitelju Željko Žutelija iz Zagreba, Bednjanska 8a, OIB: 17609572305, naknadi trošak ovog parničnog postupka, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koje teku od dana donošenja presude I. stupnja pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana."

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 19. kolovoza 2019. smatra da nije moguće primijeniti u ovom postupku presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni brojevi PŽ-7129/13 i PŽ-6632/17 te presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-249/14 primjenom odredbe čl.81. i čl.138. A Zakona o zaštiti potrošača, u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu navodi da je postupao sukladno odredbama Na osnovi odredbe čl.172. Zakona o parničnom postupku, pravo na oslobođenje od plaćanja troškova postupka ostvaruje se na način i uz uvjete propisane posebnim propisom. Inače Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (NN 25/13), brisani s, čl.173. i čl.175.st.2. Zakona o bankama te čl.38.st.1.i čl.307. Zakona o kreditnim institucijama, postupao je sukladno čl.59. i čl.74. Zakona o zaštiti potrošača te čl.269.st.2. i čl.272. Zakona o obveznim odnosima, navodi da se o toj kamatnoj stopi pojedinačno pregovarao, a objasnio ih je tužitelju javni bilježnik te se poziva na oduke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-895/03 i Revt-249/14, stranke nisu imale volju ugovoriti fiksnu kamatnu stopu pa osporava tužiteljev izračun navodno stečenog bez osnove, u odnosu na ništetnost valutne klauzule se poziva na čl.81. Zakona o zaštiti potrošača jer je tužitelj se odlučio upravo na ovu valutu a ne drugu, nema značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača jer ni tuženik nije znao za rast tečaja CHF-a i poziva se na presudu suda Europske unije C-186/16, smatra da je ta odredba jasna, razumljiva i uočljiva te se poziva na odredbu čl.84. Zakona o zaštiti potrošača i presudu Suda Europske unije C-186/16 i Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-249/14 a neka opet znatne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na potrošačevu štetu, uredno je obavještavao potrošača o promjenama tečaja i navodi dokaze o tomu, poziva se na rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-392/11, prigovara zastari, smatra tužbeni zahtjev neosnovanim jer može bitne ništetnosti ugovornosti odredaba o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi ne dovode do ništetnosti cijelog ugovora i poziva se na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske

poslovni broj PŽ-6632/17 te predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parbenog troška s zateznim kamatama od donošenja presude do isplate. U odnosu na tužbeni zahtjev iz podneska od 15. siječnja 2026. godine prigovara presuđenoj stvari.

3. Sud je proveo dokaz uvidom u ugovor o kreditu broj 016-2427/06 od 17. listopada 2006. potvrđeno kod javnog bilježnika Ilinke Lisonek iz Zagreba broj OU-2417/06 18. listopada 2006. i dodatak I istom ugovoru od 24. rujna 2008. potvrđen od strane istog javnog bilježnika broj OV-18355/08 od 26. rujna 2008. s pregledom prometa za klijenta i otplatni plan te specifikaciju uplata i obavijesti o promjeni kamatnih stopa od 24. srpnja 2015., obavijest o ukupno otplaćenom kreditu do 27. srpnja 2015, izračun Lidije Česnik nije posebno ocjenjivan jer vještačenje određuje sud a tuženik se protivio da bude ovaj izračun ocijenjen kao dokaz u postupku, uvid metodologiju promjene kamatnih stopa u kreditnom i depozitnom poslovanju s fizičkim osobama tuženikovim, izvadak iz godišnjaka 21. s hrvatskog društva za građanskopravne znanosti i praksu nije posebno ocjenjivan jer ne predstavlja javnu ispravu, uvid u tuženikov letak često postavljana pitanja i odgovori iz područja zaštite potrošača tržišnog natjecanja te njegov model kretanja tečaja s povijesnim kretanjima predviđanja eura i CHF-a, tuženikov letak tendencije švicarskog franka u nepovoljnom globalnom okruženju, bilten Hrvatske narodne banke broj 238, tuženikov letak broj 8 iz 2005. o kretanju tečaja CHF te broj 7 iz 2005. o kreditima, stambenim kreditima, sve na listovima 78-85, odgovor na upite o upozorenjima HNB-a na rizičnost kredita s valutnom klauzulom u švicarskom franku, članaka Andrije Erakovića nije posebno ocjenjivan jer ne predstavlja javnu ispravu, što se odnosi i na članak Siniše Petrovića i Tomislava Jakšića, uvid u zahtjev za kredit, svjedoci Jasminka Tadić i Ilinka Lisonek nisu preslušavani i te dokazne prijedloge sud ocjenjuje nepotrebnima što će biti potonje obrazloženo, a podneskom od 9. lipnja 2026. je odustao tuženik od dokaznog prijedloga preslušanjem svjedoka Jasminke Tadić, obavijest Atlantic grupe i Raiffeissen banke d.d. o članovima nadzornog odbora nije posebno ocjenjivan jer se odnosi na navedene članke i njihove autore koji nisu prihvaćeni kao dokaz, preslušao tužitelja, odredio računovodstveno vještačenje. Izjavu Ive Krhlanko Cvetko od 24. kolovoza 2020. sud nije posebno ocjenjivao jer svjedok, iskazuje usmeno, a priložene presude raznih sudova nisu posebno navođeni jer sud sudi na osnovi međunarodnih ugovora, Ustava Republike Hrvatske i zakona.

4. Tužbeni zahtjev nije dopušten, podredni zahtjev jest osnovan.

5. Osnovan je prigovor presuđene stvari za tužbeni zahtjev, jer je odbijen ovosudnom presudom poslovni broj P-663/2019 od 22. srpnja 2021. godine, što je potvrđeno presudom Županijskog suda u Dubrovniku poslovni broj GŽ-1059/2021 od 22. svibnja 2024. godine te je odlučeno kao u rješenju na osnovi odredbe čl. 333, st. 2. Zakona o parničnom postupku.

6. Preinaka tužbe je dopuštena, primjenom odredbe čl.190. st.2. Zakona o parničnom postupku, jer tužitelj može samo postaviti tužbeni zahtjev u tužbi na osnovi privatno izrađenog nalaza i mišljenja koji nije dokaz u postupku sukladno odredbi čl.250.st.1. Zakona o parničnom postupku, jer vještačenje određuje sud pa tužitelj do provođenja vještačenja koje je odredio sud nije mogao preinčiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka niti je bez toga vještačenja znao visinu tog zahtjeva

tj. podrednog zahtjeva, koju je tuženik osporavao od odgovora na tužbu kao i osnovu. Bez ovakve preinake tužbe nakon provedenog vještačenja, tužitelju bi bilo ograničeno pravo na pristup sudu i pravično suđenje po odredbi čl.6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (NN MU-18/97-1/06), budući vrijeme podnošenja tužbe tužitelj nije raspolagao tim odlučnim činjenicama potrebnim za postavljanje konačnoga tužbenog zahtjeva jer se privatno izrađeni nalaz i mišljenje ne ocjenjuje a takav tužbeni zahtjev nije moguće postaviti bez vještačenja s obzirom na potrebu stručnog znanja kojeg tužitelj s obzirom na svoje zanimanje nema već je potrebno provesti ovakvo financijsko vještačenje na osnovi kojeg tužitelj a i tuženik mogu saznati visinu stečenog bez osnove. To tim više što zabrana preinake tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka po odredbi čl.190.st.1. Zakona o parničnom postupku ima legitimnu svrhu onemogućavanja zlorabe postupovnih prava radi ubrzanja parničnog postupka, a preinaka tužbe povećanjem tužbenog zahtjeva odmah nakon provedenoga vještačenja, koje je zasnovano na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi kao u tužbi ne utječe na dužinu trajanja postupka, dočim nedopuštenjem preinake tužbe, tužitelju preostaje samo podnošenje nove tužbe za preostali dio tužbenog zahtjeva, u kojem slučaju se nepotrebno izvrgava daljnjim postupovnim troškovima te izlaže riziku prigovora presuđene stvari ili zastare, koje dovode u pitanje ostvarenje njegovog prava, što je u odnosu na tuženika prekomjeran teret za tužitelja. Također provedenim financijskim vještačenjem nisu utvrđene nove činjenice već mjerila za utvrđivanje visine stečenog bez osnove kojeg je tuženik tijekom postupka osporavao pa je primjenom odredbe čl.190.st.2. Zakona o parničnom postupku sud ocijenio da tužitelj bez svoje krivnje nije mogao preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka.

7.Nije prieporno da su parnične stranke sklopile ugovor o kreditu broj 016-2427/2006 od 17. listopada 2006. sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine radi stambenog kredita do 288.600 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za CHF tuženikovom koji vrijedi na dan korištenja kredita radi kupovine stanova uz kamate od 4,30% dekluzivno godišnje i obračunavaju se mjesečno od dana stavljanja kredita u otplatu i uključeni su na anuitete a sve na rok otplate od 15 godina u 180 mjesečnih anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti 2.178,39 CHF obračunatih po srednjem tečaju za CHF tuženikovom na dan plaćanja i dospijevaju zadnjeg dana u mjesecu, te je tuženik ovlašten promijeniti kamatnu stopu sukladno svojoj Odluci o kamatnim stopama ili drugom aktu te je tužitelj izjavio da je suglasan i da bez prigovora prihvaća pismenu obavijest tuženikovu o visini kamatne stope i anuiteta te novi otplatni plan u skladu s promijenjenom kamatnom stopom a tužitelj može prijevremeno, konačno ili djelomice otplatiti kredit i obvezuje se otplatiti taj kredit prijevremeno prema tuženikovom obračunu, sve kao u čl.2,3.4, 6 i čl.8. toga Ugovora koji je potvrdio javni bilježnik Ilinka Lisonek iz Zagreba 18. listopada 2006. broj OU-2417/06 te su nadalje sklopili i dodatak 1. tom ugovoru 24. rujna 2008. godine kojim se skratili rok otplate te je preostali iznos kredita od 54.638,05 CHF u kunsjoj protuvrijednosti obračunavaju se kamate od 5,50% dekluzivno godišnje i uključeni su u anuitete i koji se preostali iznos kredita otplaćuje u mjesečnim anuitetima u kunsjoj protuvrijednosti do 1.247,50 CHF obračunatih po srednjem tečaju za CHF na dan plaćanja sve kao u čl.2, čl.3. tog Anexa koji je potvrdio isti javni bilježnik 26. rujna 2008. broj OV-18355/08, kao što nije prieporno da je ugovor i dodatak ugovoru sastavio tuženik.

8. Glede podrednoga zahtjeva, a u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, ovdje treba primijeniti odredbe čl.81, čl.82, čl.85, čl.86. čl.87., čl.89. i čl.90. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu.

9. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u obrazloženju svoje odluke poslovni broj Revt-249/14 od 9. travnja 2015. godine u kojem je Udruga Potrošač- Hrvatskih savez udruga za zaštitu potrošača tužila banke radi zaštite kolektivnih interesa, a povodom revizije na odluku Visokom trgovačkog suda posl. br PŽ-7129/13, u dijelu o ugovaranju kamatnih stopa navodi kako pojmovi koje banke koriste u svojim odlukama, uključujući i dio koji se odnosi na promjenjive kamatne stope i način njihova obračuna, visoko stručna i samim tim razumljiva isključivo onim osobama s ekonomskom naobrazbom te koje se bave bankarskim poslovanjem, dočim je za prosječnog potrošača takva terminologija apsolutno nerazumljiva, tj. da unatoč tomu što su odluke tuženih banaka koje su uređivale pitanje promjenjive kamatne stope, uključujući i razloge koji utječu na njenu promjenu tijekom trajanja kreditnog razdoblja (odluke su potrošačima bile dostupne u poslovnica tuženih banaka), nisu im mogle biti razumljive, dočim razlozi za promjenjivost kamatnih stopa, kako su prikazani u odlukama tuženih banaka se zaista ne mogu smatrati načelnim i objektivnim kriterijima koji bi trebali omogućiti potrošaču da provjeri opravdanost razloga za promjenu kamatnih stopa tijekom razdoblja trajanja kredita.

10. Nije prieporno da je tuženik sastavio ugovor o kreditu i dodatak istom.

11. Iz navedenog obrazloženja presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske proizlazi da je takvo unošenje neodređene formulacije glede promjenjivih kamatnih stopa u ugovore o kreditu suprotno načelima obveznog prava jer je tim od samog početka ugovornog odnosa korisnik kredita tj. potrošač doveden u neravnopravan položaj u odnosu na banku tj. trgovca, budući je formulacija ugovornih odredbi o promjenjivima kamatnim stopama bila takva da je na osnovi njih tužitelj jedino mogao znati kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, dočim nije bilo moguće ocijeniti zašto, kako i na osnovi čega te u kojem smjeru će se tijekom kreditnog razdoblja te kamatne stope kretati, a ponajmanje je tužitelj na to mogao utjecati.

12. Na osnovi takvih ugovornih odredbi i nedostatka jasno definiranih parametara za promjenu kamatnih stopa, koji bi bili razumljivi prosječnom potrošaču, osim kamatne stope koja je bila navedena u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu, buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva nije bila određena niti određiva te je sadržaj takve ugovorne odredbe bio nejasan i nerazumljiv tužitelju. Nije prieporno da je tuženik obavještavao tužitelja o promjeni kamatnih stopa, ali tužitelj nije bio upoznat s parametrima koji dovode do tih promjena, a i one odluke o kamatnim stopama koje je dostavio tuženik su nerazumljive na isti način prosječnom potrošaču.

13. Sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske u navedenoj presudi jest da su banke kao visokospecijalizirane novčarske ustanove, kojim je predmet poslovanja plasiranje potrošačima raznih novčarskih proizvoda, bile dužne odgovorno pristupiti svakom pojedinom potrošaču i pomoći mu da u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti se koristi njihovim uslugama, ali ne na potrošačevu štetu te je

znanje i iskustvo banaka u kreditnom poslovanju u odnosu na znanje o tim poslovima prosječnog potrošača nadmoćno pa isti sud smatra da upravo zato su banke bile dužne svakog potrošača ozbiljno informirati o smislu i sadržaju odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i upozoriti ga na parametre o kojima ta stopa ovisi u budućem razdoblju, a nema dokaza da je tuženik to činio u predmetnom razdoblju, zadovoljivši se nedorečenim i nerazumljivim formulacijama o takvoj svoti iz unaprijed sastavljenog standardnog ugovora, koja je stopa onda potrošačima ostala nerazumljiva.

14. Nadalje, ugovorne kamate u ugovoru o kreditu sadržajno su naknada koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje novčanih sredstava koje mu banka odobrava na određeno vrijeme uz obvezu vraćanja tog novca te u vrijeme i na način kako je ugovoreno, slijedom čega ugovorna kamata mora biti određena tj. određiva u smislu odredbe čl.269.st.2. i čl.272. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23), a sam ugovor o kreditu je dvostrani pravni posao u odnosu na kojeg vrijede načela obveznog prava poput ravnopravnosti sudionika u obveznim odnosima, dužnost suradnje, jednake vrijednosti činidbe, savjesnosti i poštenja te zabrane zlorabe prava. Slijedom toga je jasno da neodređena ugovorna odredba glede promjenjive kamatne stope kako je to učinio tuženik jest suprotna navedenim načelima obveznog prava jer je od samog početka ugovornog odnosa tužitelj kao potrošač doveden u neravnopravan položaj u odnosu na tuženika kao trgovca, jer je ta odredba bila takva da nije omogućavala potrošaču procjenu, niti približnu, kako će se ta kamatna stopa kretati pa slijedom toga ta promjenjiva kamatna stopa nije bila određena niti određiva, dočim prosječnom potrošaču objektivno takav sadržaj nije mogao biti niti bio razumljiv pa takva ugovorna odredba uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama potrošača i trgovca, usuprot načelima obveznog prava.

15. Točno je da je dodatkom br. 1. ugovoru o kreditu, čl. 3. promijenjena kamatna stopa na 5,50%. No, ostao je na snazi čl. 6. osnovnog ugovora o kreditu te je kamatna stopa opet bila promjenjiva i nakon sklapanja ovog dodatka, a tako proizlazi i iz nalaza računovodstvenog vještaka, točka 2.2. tj. od 5,50% 31. ožujka 2008. godine se je već 31. prosinca 2008. godine povisila na 5,90% sve do 31. listopada 2010. godine, kada je bila 5,65% nadalje, a to je učinio tuženik po svojoj Odluci o kamatnim stopama na osnovi ove odredbe čl. 6. ugovora o kreditu, samovoljno, bez pregovora s tužiteljem, sve kako je obrazloženo prethodno te sud prihvaća tužiteljev iskaz u tom dijelu kao životan i uvjerljiv.

16. Slijedom toga je navedena ugovorna odredba utvrđena ništetnom u dijelu koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu u skladu s Odlukom o tužnikovim kamatnim stopama, primjenom odredbe čl.102.st.1. Zakona o zaštiti potrošača u svezi s odredbom čl.322.st.1. Zakona o obveznim odnosima pa primjenom odredbe čl.323.st.1. istog Zakona svaka je ugovorna strana dužna vratiti drugoj što je primila na osnovi takvog ugovora, a na osnovi odredbe čl.324. st.1. istog Zakona ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučna pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, koje pretpostavke nisu ispunjene u ovom slučaju jer ugovorena kamatna promjenjiva stopa nije bila uvjet ugovora a niti je po tužiteljevom iskazu bila odlučna pobuda već mu je trebalo kredit kojeg će moći otplatiti. Sve i da su ispunjene odredbe čl.324.st.1. Zakona o obveznim odnosima, već da je riječ o odlučnoj pobudi zbog koje je ugovor sklopljen, opet treba primijeniti odredbu čl.324.st.2.istog Zakona

budući je posebnim propisom tj. Zakonom o zaštiti potrošača ustanovljena ništetnost upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje. Također odredba čl.326. st.2. Zakona o obveznim odnosima se ne primjenjuje, premda je ugovor u cijelosti ispunjen prije utuženja, jer uzrok ništetnosti nije bila zabrana manjeg značenja tj. ovdje je riječ o tuženikovom postupanju suprotno načelu savjesnosti i poštenja što je osnovno pravilo obveznih odnosa, a u svezi s odredbom čl.102.st. 2. Zakona o zaštiti potrošača.

17. Glede valutne klauzule, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojoj presudu poslovni broj Rev-2221/18 prihvatio obrazloženje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6632/17 kojim je utvrđeno da nije bilo pojedinačnih pregovaranja o ovoj ugovornoj odredbi te da potrošač nije imao utjecaja na njen sadržaj upravo zato jer ju je unaprijed sastavio trgovac tj. tuženik pa slijedom toga ovaj sud ocjenjuje da nije moguće to tumačiti kao pojedinačno pregovaranje. Nadalje je bilo potrebno utvrditi je li neka ugovorna odredba sastavljena jasno i razumljivo tj. da je u njoj izložena konkretna djelovanja i učinci te rizici koji utječu na kreditnu zaduženost, sve uz predočenje točnih kriterija razumljivih prosječnom potrošaču bez stručnoga znanja a da bi potrošač mogao procijeniti svoj rizik i opseg svoga zaduženja cijelo vrijeme trajanja ovoga ugovora o kreditu a po ocjeni ovog suda to nije učinjeno ni na koji način. Konačno, banke pa i tuženik su trebali obavijestiti potrošača tj. tužitelja o svim rizicima koje tužitelj prihvaća sklapanjem ovakvog ugovora s valutnom klauzulom ili ih uklopiti u sadržaj tog ugovora o kreditu, kako bi potrošač tj. tužitelj mogao razumjeti što mu donosi ova ugovorna odredba i odlučiti sam o tomu, sve sukladno obvezno pravnom načelu savjesnosti i poštenja, što banke tj. tuženik nije učinio premda sami trgovci tj. banke jesu znali te rizike. Sve to uz činjenicu da tada nije bilo propisano kako banke moraju u vrijeme pregovaranja obavijestiti potrošača o nekim konkretnim činjenicama na osnovi kojih će prosječan potrošač moći procijeniti rizike valutne klauzule i odlučiti o svojim obvezama tijekom trajanja ugovora o kreditu, ali primjenom načela savjesnosti i poštenja postoji opća dužnost svih sudionika obveznih odnosa učiniti sve da se u potpunosti postigne informirana suglasnost o svima bitnim čimbenicima namjeravanoga pravnog posla pa i tečajne razlike, tim više što je priroda i posebnost ove valute poznata bankama, a ne i prosječnom potrošaču koji nema stručnog znanja, što sve uzrokuje bitnu neravnotežu u njihovim pravima i obvezama. Dakle, banke znaju za rizik ugovaranja valutne klauzule u CHF-u i uvjeravaju potrošače da je ta valuta sigurna i često procjenjuju same da su potrošači kreditno sposobni samo za takav ugovor, što prosječnog potrošača bez toga stručnog znanja navodi na sklapanje ovakvog ugovora. Takvo postupanje uzrokuje neizvjesnost iznosa glavnice kredita i njegove cijene tj. kamata, jer je ovdje vezano za CHF, što nadalje dovodi do promjenjivosti bitnih elemenata tog ugovora, zbog tečajnih razloga, a banke znaju da je uz CHF vezan posebni rizik kao valute utočišta, ali utočište za bankovne obveze, a ne za potrošačeve te tako taj rizik preuzima potrošač bez svoga znanja, koji je k tomu potaknut na sklapanje ovakvog ugovora nižima kamatnim stopama, u početku, što je samo po sebi nepošteno. S duge strane pak prosječni potrošač u to doba jest bio načelno upoznat s valutnom klauzulom, ali je u optjecaju bila uglavnom DEM tj. euro pa nije znao razliku pojedinih stranih valuta glede tečajnih rizika, slijedom čega nije znao niti razumio gospodarske posljedice ovih ugovora. Dakle, banke prihvaćaju samo opći rizik valutne klauzule a potrošač i taj rizik, ali i dodatni rizik poseban za CHF kao valutu utočišta, što banke kao stručne ustanove razumiju, a potrošači kao

nestručni ne razumiju niti su svjesni da ne razumiju takve rizike pa misle kako su preuzeli samo opći rizik koji je vezan uz pojam svake valutne klauzule, a nitko im to nije objasnio niti im je druga strana tj. banka dala neko pravo koje bi potrošaču taj nedostatak nadoknadilo, s tim što treba reći da više kamatne stopa ispočetka nisu dovoljne, jer su i one vezane za CHF pa su posljedice u konačnosti iste, jer su i stope bile promjenjive. Sama činjenica da tečaj CHF-a nije stalno rastao, nije odlučna, jer navedena neravnoteža prava i obveza ugovornih stranaka nastaje samim sklapanjem ugovora bez pojedinačnog pregovaranja i informiranja potrošača o rizicima koje preuzima na sebe bez znanja i svijesti o neznanju tog rizika, a što sve vrijedi i za ovaj pojedinačni ugovor tj. parnične stranke. Slijedom toga je i ova ugovorna odredba tj. valutna klauzula ništetna, a u oba slučaja ugovori o kreditu mogu opstati bez ovih ugovornih odredaba, kako je obrazloženo i za promjenjivu kamatnu stopu.

18. Slijedom toga je sud prihvatio i tužiteljev iskaz kao životan i uvjerljiv, a svjedok Lisonek nije preslušavan s obzirom na utvrđenje vezano s pravnim shvaćanjima višeg suda, a i presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-3142/18-2 od 19. ožujka 2019. je izraženo shvaćanje da ih nije potrebno saslušavati.

19. Na osnovi odredbe čl.3.st.1. točka 1. Zakona o zaštiti potrošača je sud utvrdio da je tužitelj potrošač kao fizička osoba koja je sklopila ovaj ugovor o kreditu na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, prihvaćajući njegov iskaz da je tim kreditom kupio stan za sebe i kćer, što proizlazi iz sadržaja samog ugovora.

20. Ono što tužitelj potražuje u ovom dijelu jest razlika između redovnih kamata koje su stranke ugovorile ugovorom o kreditu i onih o naknadnim tuženikovim odlukama o kamatnim stopama koje je tužitelj stvarno plaćao te razlika u valuti između iznosa utvrđenih početnim otplatnim planom po tečaju CHF-a na dan korištenja kredita i svota koje je plaćao zbog rasta tečaja ove valute do prijevremene otplate kredita 13. rujna 2011. godine kako to proizlazi iz pregleda prometa za klijente i nalaza i mišljenja računovodstvenog vještaka te je to jedina i pravilna mogućnost izračuna onoga što je tuženik stekao zbog svog nepoštenog i nesavjesnog postupanja dočim je tužitelj predložio, a sud prihvatio i financijsko vještačenje u slučaju utvrđenja ništetnosti cijelog ugovora o kreditu, koji potonji dio nije odlučan jer je sud odbio tužbeni zahtjev.

21. Nalazom i mišljenjem računovodstvenog vještaka od 20. studenog 2020. godine je utvrđeno da je razlika između anuiteta prema tuženikovom obračunu primjenom izmijenjenih kamatnih stopa u odnosu na anuitete prema početnom otplatnom planu za anuitete za koje je utvrđen više uplaćeni iznos 18.332,53 kn, a razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na anuitete primjenom tečaja na dan isplate kredita za anuitete za koje je utvrđen više uplaćen iznos 51.969,54 kn a obračun zateznih kamata na uplate tužitelja po ovom kreditu do 17. studenog 2020. iznose 1.837.631,52 kn čemu prigovara tužitelj sadržajno kao u podnesku do 2. prosinca 2020. a tuženik 4. siječnja 2021. godine a vještak otklanja na ročištu 8. ožujka 2021. godine navodeći da je iznos ukupnih uplata tužitelja od 1.495.272,03 kn i obračunatih zateznih kamata od 1.837.631,52 kn, a da je tužitelju

na dan 27. listopada 2006. isplaćeno 1.336.506,60 kn te je razlika zapravo 1.996.396,95 kn između tužiteljevih uplata s obračunatim zateznim kamatama i tuženikovom isplatom, a u odnosu na pozitivne i negativne tečajne razlike u iznosu anuiteta s osnove valutne klauzule su prikazani i iznosi kada je tužitelj plaćao po nižem tečaju od onoga na dan isplate kredita te je ukupan zbroj pozitivnih i negativnih 15.585,00 kn te su u konačnici prikazane samo pozitivne razlike. Tužitelj je plaćao veće anuitete iskazane u CHF-u zbog promjene kamatne stope te razlika između povećanog anuiteta i onoga koji bi bio po početnom otplatnom planu u CHF-u jest izračunat pod točkom I zaključka te je na taj iznos razlike CHF-a primijenjen srednji tečaj kreditora na dan plaćanja da bi iskazali razliku u kunama te je u točki i iskazano više plaćeno s naslova primjene kamate u CHF-u u iznosu od 3.557,56 CHF, a kad bi primijenili srednji tečaj kreditora tj. banke na dan plaćanja to je 18.332,53 kn te u odnosu na metodologiju iskazuje da ne može biti dvostrukog vraćanja duga, slijedom čega sud prihvaća nalaz i mišljenje kao stručno i obrazloženo, zasnovano na mjerodavnim ispravama u spisu te je neosnovan tuženikov prigovor o izračunu matematičke razlike upravo zbog toga jer je vještak uzeo u obzir i ono što je tužitelj manje plaćao zbog nižeg tečaja CHF-a te nije prihvaćen tuženikov prijedlog radi dopune nalaza i mišljenja tj. izradbe izračuna s kamatnom stopom od 9,75 kn za cijelo vrijeme trajanja ugovora jer nije ni ugovoren kredit u kunama već je bitna razlika između početno ugovorene kamatne stope i onih o naknadnim tuženikovim odlukama jer je tako tuženik stekao bez osnove određenu svotu koju je vještak utvrdio na takav način zbog svoga nepoštenoga i nesavjesnog postupanja, a o prigovorima tuženim pravne naravi vještak se ionako nije mogao očitovati jer to ocjenjuje sud, a što je obrazloženo prethodno u odnosu na osnovanost podrednog zahtjeva glede ništetenosti odredaba ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF-u i promjenjivoj kamatnoj stopi te zadatka vještaku.

22. Sada je prijeporno pitanje zastare.

23. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojoj presudi poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. godine izrazio stajalište da se pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnog interesa potrošača dolazi do prekida zastare primjenom odredbe čl.241. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23), te zastara pojedinačnih zahtjeva ove vrste počinje teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe. Kako je to učinjeno presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. godine i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7129/13 od 13 lipnja 2014. godine, kada je presuda povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u ovoj vrsti predmeta postala pravomoćna i potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revt-249/14 od 9. travnja 2015. godine, što je općepoznato, a posebice poznato strankama, a kojim presudama je utvrđeno da kamatne su kamatne stope tužene banke mijenjale bez ugovorenih parametara jednostranom odlukom banka, samim obavještanjem o promjeni, bez pojedinačnih pregovora, čim je došlo do kršenja pojedinih interesa i prava potrošača kao korisnika kredita što je uzrokovalo nepoštenost tj. ništetnost navedene ugovorne odredbe, pa primjenom toga zastara nije nastupila. To isto vrijedi i o valutnoj klauzuli o kojoj je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske po istoj tužbi za zaštitu kolektivnog interesa potrošača odlučivao svojom odlukom poslovni broj PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018.godine a Vrhovni sud Republike Hrvatske odbio njegovu reviziju svojom

presudom poslovni broj Rev-2221/18-11 od 3. rujna 2019. godine. Stoga sud ocjenjuje da je neosnovan prigovor zastare primjenom odredbe čl.241. i čl.225. Zakona o obveznim odnosima jer je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 u tom dijelu ništetnosti za promjenjivu kamatnu stopu postala pravomoćna 13. lipnja 2014. godine kada je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrdio tu prvostupanjsku odluku svojom presudom poslovni broj PŽ-7129/13, a u odnosu na valutnu klauzulu je ova presuda Trgovačkog suda u Zagrebu postala pravomoćna 14. lipnja 2018. godine kada je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske potvrdio istu prvostupanjsku presudu u odnosu na ovu pravnu osnovu. Kako je tužba podnesena 11. lipnja 2019. godine a parnični postupak za zaštitu kolektivnog interesa potrošača je pokrenut 4. travnja 2012. godine to sud ocjenjuje da je prigovor zastare neosnovan te je ova tužba podnesena u zastarnom roku od pet godina.

24. Stoga je podredni zahtjev prihvaćen.

25. Zatezne kamate dosuđene su na glavnicu po stopi određenoj čl.1. Uredbe o visini stope zateznih kamata, kao i one određene odredbom čl.29. st.2. Zakona o obveznim odnosima uz uvećanje od pet tj. tri postotna boda, jer nije riječ o trgovačkom ugovoru, sve od prvog idućeg dana nakon uplate tj. od dospelosti, a na parbeni trošak po odredbi čl.151, st. 3. Zakona o parničnom postupku.

26. Na osnovi odredbe čl.154. st.1. Zakona o parničnom postupku, primjenom tbr 7, 8. i 9. OT je sud tužitelju dosudio trošak odvjetničkog zastupanja i to u cijelosti. Naime, točno je da je tužiteljeva tužba odbačena u dijelu tužbenog zahtjeva, ali je postavio i podredni zahtjev koji je u cijelosti prihvaćen te sud ocjenjuje da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu jer su utvrđene ništetnima odredbe ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u CHF-u i promjenjivoj kamatnoj stopi te je tužitelju dosuđena u cijelosti novčana svota stečenoga bez osnove koju je i zahtijevao tim podrednim zahtjevom tj. tužitelj nije zahtijevao utvrđenje ništetnim cijelog ugovora i utvrđenje ništetnim pojedinih ugovornih odredaba, već je zahtijevao utvrđenje ništetnim cijelog ugovora o kreditu ili ako sud odbije taj zahtjev, onda je zahtijevao utvrđenje ništetnim pojedinih ugovornih odredaba, u čemu je u cijelosti uspio. Tako je sud tužitelju priznao trošak tužbe prema vrijednosti predmeta spora u tužbi od 171.463,83 kn i to 500,00 eura, podnesak od 24.6.2009. je nepotreban, jer je njim dostavljen dokaz o uplati pristojbe, što je sudu poznato u eSpisu, za podnesak 30.8.2019. 500,00 eura, podneska od 16.12.2019. nema, ročište 17.12.2019. 500,00 eura, podnesak 22.1.2020. 500,00 eura, ročište 2.10.2020. 500,00 eura, podnesak 16.10.2020. je nepotreban, jer je njim dostavljen dokaz o uplati predujma za vještačenje, što je sudu poznato uvidom u eSpis, podnesak 2.12.2020. 500,00 eura, podnesak 08.12.2020. je nepotreban, zbog istih razloga kao i onaj od 16. listopada 2020., podnesak 14.11.2021. 500,00 eura, podnesak 18.3.2021. 200,00 eura, podnesak 29.1.2021. 200,00 eura, te ročište 8.3.2021. te ročište 7.6.2021. 3.994,00 eura, žalba 4.994,00 eura, prema vrijednosti predmeta spora postavljenoga podneskom od 18.3.2021. na 1.996.396,95 kn tužbenog zahtjeva, podnesci 26.7.2021., 15.10.2021., 15.1.2025. 16.1.2025., 11.2.2025., 10.3.2025. i 17.4.2025. nisu priznati kao nepotrebni, prijedlog za dopuštenje revizije nije priznat jer nije uspio s istim, ustavna tužba nije priznata, jer nije dostavljena, te još ročišta 2.6.2025. i 14.4.2026. po 200,00 eura, što je ukupno 16.282,00 eura uz PDV od 4.070,50 eura, trošak sudskih pristojba na tužbu

Poslovni broj: P-4180/2024-45

od 274,07 eura, presudu 994,92 eura i žalbu 994,92 eura, te trošak vještačenja od 398,17 eura, i 33.18 eura, što je ukupno 23.047,76 eura.

U Zagrebu, dana 29. svibnja 2026. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi putem ovoga suda.

DNA:

- opunomoćenicima stranaka

Broj zapisa: **9-30888-b1f54**

Kontrolni broj: **05dd0-00fb1-6a0f9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.